

Mishnah Bekhorot, chapter 2**משנה בכורות פרק ב**

(1) One who buys an embryo [while still in its mothers womb] of a cow belonging to a gentile or who sells one to him, although it is not permitted (see Mishnah 1 in the previous chapter), or who forms a partnership with him, or who receives [an animal] from him to look after [the Jew takes care of the cow and in return, he keeps the embryo], or who gives [his cow] to him [to look after, the gentile keeping the embryo], is exempt from the law of the firstling, for it says: “[I sanctified every firstborn] in Israel [for Myself, man and animal alike]” “In Israel,” but not “in gentiles”. Priests and Levites are not exempt from [the law of] the firstling from a pure [kosher] animal, but [are] only [exempt] of a first-born son and the first-born of a donkey (see Mishnah 1, in the previous chapter).

א הלוקח עבר פרתו של נכרי, והמוכר לו אף על פי שאינו רשאי, המשתתף לו, והמקבל ממנו, והנותן לו בקבלה, פטור מן הבכורה, שנאמר (במדבר ג), בישראל, אכל לא באחרים. כהנים ולויים חייבין. לא נפטרו מבכור בהמה טהורה, (ולא נפטרו) אלא מפדיון הבן ומפטר תמור: ב כל הקדשים שקדם מום קבוע להקדשן, ונפדו, חייבין בבכורה ובמתנות, ויוצאין לחלין לגזו ולהעביד, וולדו וחלבן מתר לאחר פדיונן, והשוחטין בחוץ פטור, ואין עושים תמורה,

(2) All consecrated animals which contracted a permanent, physical blemish before they were consecrated [and thus, their consecration is only for their value, as they are not fit to be sacrificed] and have been redeemed [with money which, in turn, is used to purchase an unblemished animal] are subject to the law of the firstling [if they bear a male firstling, this would not be so if they had borne before the redemption, in which case it would have become sanctified as קדושת דמים (a sanctity for its value) and thus, one sanctity does not overimpose on another sanctity] and [are subject] to these dues [of the shoulder, cheeks and the stomach], and like non-consecrated animals, they may be shorn and may be put to work, and after they have been redeemed, their young and their milk are permitted [though they conceived before they were redeemed]. One who slaughtered them [even before they had been redeemed (Tosfot Yom Tov)] outside the Sanctuary is not liable, and [if one said; Let this animal be substituted for the blemished one] they do not render that which was substituted for them

רבנו עובדיה מברטנורא

א הלוקח עובר פרתו. אע"פ שאינו רשאי. למכור לו בהמה גסה: ב ג כל הקדשים שקדם מום קבוע להקדשן כו'. וכל שקדם הקדשן את מומן. הנך תרתי בבי פירשנו לעיל במס' חולין;

[holy]. If they died [before being redeemed], they may be redeemed [after death], except for the firstling [when born blemished whose very body (קדושת הגוף) is consecrated since it is still considered a firstling] and the tithe of cattle [if the tenth which was designated as tithes was blemished, it, nevertheless, becomes consecrated

ואם מתו יפדו, חוץ מן הבכור ומן המעשר: ג כל שקדם הקדשן את מומן, או מום עובר להקדשן, ולאחר מכאן נולד להם מום קבוע (ונפדו), פטורין מן הבכורה ומן המתנות, ואינן יוצאין לחלין לגזו ולהעבד, וילדן וחלבן אסור לאחר פדיונן, והשוחטן בחוץ חייב, ועושיין תמורה, ואם מתו קבירו: ד המקבל צאן ברזל מן הנכרי, וקדוה

since the verse regarding tithes, states: “He must not inspect for a good or a bad one”]. (Leviticus 27:33).

(3) All [consecrated animals] which had contracted a permanent blemish after they were consecrated, or if they had contracted a passing blemish before they were consecrated, and subsequently, [after consecration] contracted a permanent blemish [as a temporary blemish does not invalidate the animal from obtaining קדושת הגוף], and have been redeemed, are exempt from the law of the firstling and from these dues [since the verse “May eat thereof, as of the deer and as the gazelle,” (Deuteronomy 12:15, see Rashi) compares invalid, blemished animals which were redeemed to deer and gazelle which do not have the law of firstling nor are shoulder, cheeks and stomach given from them], and they may not, [like totally consecrated animals,] be shorn or put to work [the verse states: “You may slaughter and eat meat;” (ibid.) thus allowing only eating the flesh] and [if they became pregnant before being redeemed and gave birth] after they have been redeemed their young and their milk are forbidden [“And eat meat,” (ibid.) only the meat is permitted], and [according to Rabbi Akiva, those slightly, blemished animals whom he holds, had they been placed on the altar are not removed, (see Zevahim 9:3)] he who slaughtered them outside the Sanctuary is liable [the *halachah*, however, is that he would not be liable], and they [before redemption] render that which was substituted for them [holy], and if they died [before redemption], they must be buried [since one may not redeem a consecrated animal just to feed it to dogs].

(4) If one receives a flock from a gentile on “iron terms” [i.e., at a set price for

רבנו עובדיה מברטנורא

ד המקבל צאן ברזל מן הנכרי. ששם לו הנכרי בהמותיו בדמים קצובים ולתת לו אותן דמים עד עשר שנים בין מתו בין הוזלו, ואותן ולדות שיהיו להן עד אותו זמן יהו ביניהן; ולדות פטורין. מן

a set time regardless whether the flock increases or decreases in value and they divide the offspring; if the Israelite does not pay him, the gentile takes his due from the offspring], their offspring are exempt [from the law of the firstling because the gentile is still

connected financially to the offspring]. But the offspring of those offspring [which no longer have any connection to the gentile and thus, totally belong to the Jew, they, therefore,] are liable. If [the Israelite says to the gentile: If the mothers die, you may make up the total of your herd from the offspring, thus] he put the offspring in the place of their mothers, then the offspring of the offspring are [also] exempt. But the offspring of the offspring of the offspring are liable. Rabban Shimon ben Gamliel says: Even up to ten generations, the offspring are exempt since [as long as he did not pay the gentile his due] they are pledged to the gentile [the *halachah* does not follow Rabban Shimon ben Gamliel].

(5) If a sheep gave birth to that which looked like a goat, or a goat gave birth to that which looked like a sheep, [although both species are liable to the law of the firstling, nevertheless,] it is exempt from the law of the firstling [the verse states: "However, a firstborn ox or a firstborn sheep or a firstborn goat" (Numbers 18:17), the Gemara explains that this verse tells us that the laws of the firstborn do not apply until the animal is a bull and its offspring is a bull; until it is a sheep and its offspring is a sheep; it is a goat and its offspring is a goat (Bekhorot 5b)],

רבנו עובדיה מברטנורא

הבכורה. ולדותיהן של אותן צאן כשיגדלו ויבכרו יפטרו מן הבכורה. דאי לא יהיב זוזי לנכרי, תפסי בהמה. ואי לא משכח בהמה, תפיס ולדות, אשתכח דשייבא יד נכרי בולדות, הלכך ולדות בכורות שיהיו לאותן ולדות פטורות מן הבכורה דכל דשייבא יד נכרי באמו, הוא פטור מן הבכורה. אבל מה שיבכרו ולדי ולדות, דהיינו רביעי לצאן ברזל, יתנו לכהן, דכולי האי לא שייבא יד נכרי למתפס ולדי ולדות: הכי גרסינן, העמיד ולדות תחת אמותיהן ולדי ולדות פטורין ולדי ולדי ולדות חייבים. העמיד ולדות תחת אמותיהן, שפתח לו פתח לנכרי להיות לו כח בולדות ואמר לו אם ימותו הבהמות תטול ולדות המגיעות לחלקי, השתא אלימא יד נכרי תפי ושייבא בדור אחר תפי משל הראשון, הלכך ולדי ולדות של בהמות צאן ברזל כשבכרו פטורות מן הבכורה, הואיל ושייבא יד הנכרי בדידהו. וולדי ולדות של ולדות כשיבכרו דהיינו חמישי לצאן ברזל יתנו לכהן: שאחריותן לנכרי. דלעולם כל מה דמשכח נכרי תפיס. ואין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל: ה רחל שילדה כמין עז. אע"ג דתרוייהו מינים חייבים בבכורה, אפילו הכי אם אינו דומה לאמו פטור מן הבכורה,

but if it possesses certain clear marks [resembling the mother], it is liable [to the law of the firstling].

(6) If a sheep, which never before had given birth, bore two males and both heads came out simultaneously, Rabbi Yose HaGalili says: Both belong to the priest, for it states: “The males are the Lord’s” (Exodus 13:12) [“males”, in

plural, proving that there exists the possibility of two belonging to the priest], but the Sages say: It is impossible [for both heads to come out simultaneously, rather, one came before the other, but we don't know which one] therefore, one remains [with the owner] and the other is for the priest. Rabbi Tarfon says: The priest chooses the better one [since it is likely that the healthier one was born first and thus, he is the firstborn]. Rabbi Akiva says: The fat one is judged between them [the Israelite says to the priest: Prove the fatter one is yours and take it and since he can't prove it, the Israelite keeps the fatter one and the priest takes the leaner one], and the second one [the fat one in the Israelite's possession] is left to pasture until it becomes blemished [since it is a doubtful firstborn which, if unblemished, would have to be offered on the altar, the same holds true regarding the leaner one which the priest took; as we are talking about a period after the destruction of the Temple when sacrifices are no longer offered, once they become blemished, they are permitted to be eaten], the owner [of the fatter one] is liable for the [priest's] gifts [for, if it is a firstborn, the whole animal belongs to the priest and if it is not, then it is a regular animal which is, anyway, subject to the priestly gifts of the shoulder, cheeks and stomach; this is the view of Rabbi Meir of Mishnah 8]. Rabbi Yose exempts him [from the priestly gifts; it is

רבנו עובדיה מברטנורא

דכתיב אך בכור שור, עד שיהא הוא [שור] ובכורו שור: ואם יש בו מקצת סימנים. שדומה לאמו עד שהוא ניכר בהן שהוא מאותו המין, חייב: **ו שנאמר הזכרים**. משמע שנים: **אי אפשר**. לצמצם שיצאו שני ראשיהן כאחד אלא האחד יצא תחילה ולא ידעין הי מנייהו: **בורר לו את היפה**. דמסתמא היפה והבריא נפק ברישא: **משמנים ביניהן**. הבעלים והכהן אין להם יתרון זה על זה בחלוקתן אלא השומן, שהישראל נוטל השומן ומניח הכחוש לכהן, שהמוציא מחבירו עליו הראיה. והלכה כר' עקיבא: **והשני**. שנשאר לישראל ירעה עד שיפול בו מום ואחר כך יאכל, דספק בכור הוא, הלכך אינו נשחט תמים. ובאותו של כהן לא היה צריך למימר דודאי אינו שוחט עד שיהא בו מום, דבזמן הזה קמיייר: **וחייב במתנות**. הישראל כשישחטנו יתן לכהן הזורע והלחיים והקיבה,

יש בו מקצת סימנין, חייב: **ו רחל שלא בכרה** וילדה שני זכרים ויצאו שני ראשיהן כאחד, רבי יוסי הגלילי אומר, שניהן לכהן. שנאמר (שמות יג), הזכרים לה. וחכמים אומרים, אי אפשר, אלא אחד לו ואחד לכהן. רבי טרפון אומר, הכהן בורר לו את היפה. רבי עקיבא אומר, משמנים ביניהן, והשני ירעה עד שיתאב. וחייב במתנות. רבי יוסי פוטר. מת

considered as though it were given to the priest who returned it to the Israelite (see Mishnah 8)]. If one of them died [before he gave it to the priest], Rabbi Tarfon says: They divide [the living one. The Gemara explains that Rabbi Tarfon changed his opinion and no longer holds that the priest chooses the better one, rather, they both have equal rights and therefore, if one dies, they divide]. Rabbi Akiva says: The claimant [who is the

אָחַד מֵהֶן, רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר, יִחְלוּקוּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, הַמוֹצִיא מִחֲבֵרוֹ עָלָיו הָרְאִיָּה. זָכָר וּנְקֵבָה, אֵין כָּאֵן לְכַהֵן כְּלוּם: ז' שְׁתֵּי רְחִלוֹת שְׁלֵא בְכֹר, וְיִלְדוּ שְׁנֵי זָכָרִים, נוֹתֵן שְׁנֵיהֶם לְכַהֵן. זָכָר וּנְקֵבָה, הַזָּכָר לְכַהֵן. שְׁנֵי זָכָרִים וּנְקֵבָה, אֶחָד לוֹ וְאֶחָד לְכַהֵן. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר, הַכַּהֵן בּוֹרֵר לוֹ אֶת הַיֶּפֶה. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, מְשֻׁמְנִים בִּינֵיהֶן, וְהַשְּׁנֵי יִרְעֶה עַד שִׁסְתָּאָב. וְחֵיב בְּמַתְנוֹת. רַבִּי יוֹסֵי פוֹטֵר.

priest trying to take the animal from the Israelite] must produce the evidence [that it is his; the *halachah* follows Rabbi Akiva]. If it gave birth to a male and a female, [here even Rabbi Tarfon agrees that] the priest receives nothing [here there is a doubt whether there is a firstborn male altogether, whereas in the first case, there is a definite firstborn, we just don't know which it is, however, they are left to pasture until they become blemished since they are all doubtful firstborns].

(7) If two sheep, which had never previously given birth, bore two males, both belong to the priest. [If they gave birth] to a male and a female, the male belongs to the priest. [If they gave birth] to two males [since one of them is for sure a firstborn] and a female, one [male] remains with him, and the other belongs to the priest. Rabbi Tarfon says: The priest chooses the better one [since it is likely that the healthier one was born first and thus, he is the firstborn]. Rabbi Akiva says: The fat one is judged between them [and remains with the Israelite and since the priest must prove his position, the priest takes the leaner one, as above] and the second one [i.e., the fat one, see explanation above] pastures until blemished, and he is also liable for the priestly gifts; Rabbi Yose, however,

רבנו עובדיה מברטנורא

ממה נפשך, אי בכור הוא כולו לכהן, אי לא בכור הוא חייב במתנות: ור' יוסי פוטר. דהוי כאילו זכה בו כהן והגיע לידו וכשנפל בו מום נתנו לישראל, ונמצא שהוא פטור מן המתנות הואיל וחשבינן ליה כאילו בא מיד כהן לישראל. והלכה כר' יוסי: ר' טרפון אומר יחלוקו. דהדר ביה ר' טרפון ממאי דאמר לעיל דכהן בורר לו את היפה, וסבר דמחיים נמי שמין את שניהם בדמים וחולקים את הדמים, דלשניהן יש חלק בשניהם, הלכך מת אחד מהם יחלוקו את החי: ר' עקיבא אומר המוציא מחברו עליו הראיה. והלכה כרבי עקיבא: זכר ונקבה אין לכהן כלום. דשמא נקבה יצאתה תחלה והמוציא מחברו עליו הראיה. והכא אפילו רבי טרפון מודה, דהתם הוא דקא פליג משום דודאי הוי חד לכהן הלכך יפה כחו לחלק בשוה, אבל הכא הורע כחו, דשמא לא שייכא בכורה כלל.

exempts him [from the priestly gifts]. If one of them dies [before having given one to the priest], Rabbi Tarfon says: They divide [the living one]. Rabbi Akiva says: The claimant [in this case, the priest] must produce the evidence [and thus, it remains with the Israelite]. [If they gave birth to] two females and one male or two males and two females [thus, the possibility exists that there is no male firstborn], the priest receives nothing [since he must prove that there is a firstborn male; however, they are left to pasture

מת אחד מהן, רבי טרפון אומר, יחלוקו. רבי עקיבא אומר, המוציא מחברו עליו הראיה. שתי נקבות וזכר, או שני זכרים ושתי נקבות, אין כאן לכהן כלום: ח אחת בכרה ואחת שלא בכרה וילדו שני זכרים, אחד לו ואחד לכהן. רבי טרפון אומר, הכהן בוחר לו את היפה. רבי עקיבא אומר, משמנין ביניהן, והשני ירעה עד שיסתאב, וחייב במתנות. רבי יוסי פוטר, שהיה רבי יוסי אומר, כל שחלפיו ביד כהן, פטור מן המתנות. רבי מאיר מחייב. מת אחד מהן, רבי טרפון אומר, יחלוקו. רבי עקיבא אומר, המוציא מחברו עליו הראיה. זכר ונקבה, אין כאן לכהן

until they become blemished since they are all doubtful firstborns].

(8) If one [of the sheep] had previously given birth and the other had never previously given birth and they bore two males, one remains with him and the other belongs to the priest. Rabbi Tarfon says: The priest chooses the better one. Rabbi Akiva says: The fat one is judged between them [and remains with the Israelite; since the priest must prove his position, the priest takes the leaner one, as above] and the second one [i.e., the fat one,] pastures until blemished, and he is also liable for the priestly gifts; Rabbi Yose, however, exempts him [from the priestly gifts], for Rabbi Yose says: Wherever the priest receives [an animal] in its stead [i.e., wherever he takes an animal when there is a doubt whether it is a firstborn], he [the other animal] is exempt from the priestly gifts [if the animal that is in the hands of the Israelite is, in reality, a firstborn, the Rabbis considered it as if he were exchanged for the other animal that is now in the hands of the priest thus, the priest traded the firstborn to the Israelite, and the law is that an animal that belongs to a priest which was, subsequently, sold or traded to an Israelite, is exempt from priestly gifts]. Rabbi Meir [who is the *Tanna* of Mishnah 6 and 7 above], however, makes him liable (see above). If one of them dies: Rabbi Tarfon says: They divide [the living one]. Rabbi Akiva says: The claimant must produce the evidence [and thus, it remains with the Israelite]. [If they gave birth] to one male and one female [it is possible that the sheep which had previously given birth, had now given birth to the male, thus, there is no

firstborn altogether] the priest receives nothing.

(9) Regarding one extracted through a cesarian section and the firstling which came after it, Rabbi Tarfon says: Both

[animals are doubtful firstborns and therefore, they] pasture until they are blemished and are eaten with their

blemishes by the owners [and since a firstborn might be limited to one who is both the first to be born and also the first to open the womb, it is possible that neither is subject to the laws of a firstling, therefore, in this case Rabbi Tarfon admits that the burden of proof is on the priest and he receives nothing] whereas

Rabbi Akiva says: In both cases, the law of the firstling does not apply; in the first, because it is not the firstborn of the womb, and in the second, because another [animal] preceded it.

רבנו עובדיה מברטנורא

ומיהו ירעה עד שיסתאב ואחר כך יאכלנו דספק הוא: **ט יוצא דופן**. שנקרעה אמו והוציאו העובר דרך דפנותיה: **והבא אחריו**. הנולד אחריו דרך הרחם: **ירעו עד שיסתאבו**. דמספקא ליה לר' טרפון אי בכור לולדות קדיש אע"פ שאינו בכור לרחמים כגון יוצא דופן שהוא הראשון שנולד אע"פ שלא פטר הוא את הרחם, אי בכור לרחמים קדיש אע"פ שאינו בכור לולדות כגון הבא אחר יוצא דופן שהוא הראשון שפטר את הרחם אבל אינו בכור לולדות שהרי יוצא דופן קדמהו, ומספקא שניהם ירעו עד שיסתאבו ויאכלו במומן לבעלים, דשמא תרתי בעינן בכור לולדות ולרחמים ואין שום אחד מהן קדוש והמוציא מחבירו עליו הראיה. ור' עקיבא פשיטא ליה דתרווייהו בעינן ואין שום אחד מהן קדוש. והלכה כרבי עקיבא: